

Radiopuhelimet, Tulva

Paitsi ett salasi toiselta totuuden
ihminen sotkeutui valheensa verkkoon
ja tuli aika jolloin edes vahingossa
ei en pystynyt hyvän tekoon

jos joku viel lysi viisasten kiven
hnet siihen pultattiin ja kivitettiin
pikkusielut heittivt suurimmat kivet
ja manasivat uhrinsa helvettiin

jumalten henki liikkui vetten pll
ja sukelteli vlill syvyyteen
miss miljoonakalat parveilivat
miljoonat silmparit tuijottivat ihmeeseen

sammakot pyrkivt kuivalle maalle
ne ennakoivat tulvan pahenevan
isot kantoivat pienemmt selssn
ei ihminen tajunnut niiden pakenevan

pintavreet kasvoivat vaahtopiksi
vaahtopt hykyaalloiksi
pyrteet meren pohjasta
nousivat suureksi tuuleksi
joka kantoi suuret jrkleetkin
ja viskoi ne mihin tahtoi
pyrivt pilvet varjosivat maanantai
niist seitsemn vuotta satoi

pieni oli ihminen silloin
niin kuin on aina ollut
ja suuri parkunsa ja typeryyys
hukkui myrskyn silmn
sill aikaa on valtameri
ja ihmiskunta kyynel siin